

Anna Podhorská, Soudnictví, advokacie a notářství ve Strakonících 1850–1938, bakalářská práce, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2008.

Posudek oponenta bakalářské práce

Anna Podhorská si za téma své bakalářské práce zvolila regionálně vymezenou sondu do moderních právních dějin. Na konkrétním příkladu jihočeského města Strakonice se rozhodla ukázat vývoj právních norem a státní správy, náplň jednotlivých právnických povolání i roli právníků ve veřejné a kulturním životě. Zaujala ji i problematika kontinuity právního vývoje po vzniku Československé republiky. Avšak ne na všechny stanovené otázky se jí podařilo bezesbytku odpovědět. Na vině je zřejmě nedostatečně dochovaná pramenná základna uložená ve Státním okresním archivu Strakonice.

Předložená bakalářská práce má logickou strukturu. V úvodní kapitole se autorka věnuje základnímu přehledu vývoje státní správy, jenž je založen především na kompilaci základní syntézy k této problematice z pera Jana Janáka, Zdeňky Hledíkové a Jana Dobeše. Poté následuje poněkud nadbytečný nástin dějin města Strakonice od založení až do dvacátého století.

Jádro práce tvoří tři kapitoly věnované soudnictví, advokacii a notářství. Ty jsou dále členěny na podkapitoly, v nichž se Anna Podhorská nejprve věnuje obecnému vymezení daného právního povolání a organizaci právní praxe, a poté přistupuje k přiblížení konkrétní situace ve Strakonících. Právě v těchto částech se nejvíce ukázaly limity způsobené pramennou nouzí. V případě okresního soudu se jí nepodařilo úplně rekonstruovat jeho personální obsazení, u notářství přinesla jen prostý jmenný výčet. Nejobsáhlejší a nejzajímavější

je tak oddíl zabývající se advokací. Zde mohla autorka využít osobního fondu strakonické právnické rodiny Fikarů. Charakter dochovaných pramenů jí umožnil i pohled na politickou a kulturní angažovanost jejích členů.

Anna Podhorská prokázala ve své bakalářské práci schopnost práce s odbornou literaturou. Chyběla jí však odvaha využít širšího spektra pramenů, které by jí umožnily hlouběji zařadit příslušníky právnických povolání do sociální struktury nevelkého jihočeského města. Práce se také vyznačuje dílčími prohřešky proti historikovu řemeslu. Na myslí mám především nedostatečné využití odkazového aparátu v kapitolách kompilačního rázu nebo neúplné citace v seznamu literatury.

Přes výše uvedené nedostatky však práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou **velmi dobře**.

Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D.

České Budějovice 25. 8. 2008